

66
10
18429

ЗБІРНИК

законів, розпорядків та обіжників

проголошених

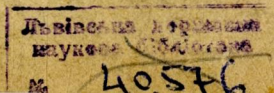
Державним Секретарятом

Зах. Укр. Нар. Республіки.

СТАНИСЛАВІВ — 1918.

В печатні Е. Вайденфельда і брата в Станиславові.

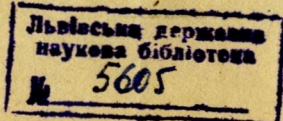

дописати Р

Видано з припоручення Президії Ради Державних

Секретарів

в Тернополи 28. грудня 1918.

Тимчасовий основий закон

про державну самостійність українських земель бувшої австро-угорської монархії

ухвалені Українською Національною Радою на засіданні
дня 13. падолиста 1918.

Артикул I.

Назва.

Держава, проголошена на підставі права самоозначення народів Українською Національною Радою у Львові дня 16. жовтня 1918 року, обнимаюча весь простір бувшої австро-угорської монархії, заселений переважно Українцями, має назву **Західно-Українська Народня Республіка.**

Артикул II.

Границі.

Простір Західно-української Народної Республіки покривається з українською сукупною етнографічною областю в межах бувшої австро-угорської монархії — то є з українською частиною бувших австрійських коронних країв Галичини з Володимирією і Буковини, та з українськими частинами бувших угорських столиць (Комітатів): Спіш, Шаріш, Земляни, Уг. Берег, Угоча і Марморош, — як вона означена на етнографічній карті австрійської монархії Карла барона Черніга *Ethnographische Karte der österreichischen Monarchie, entworfen von Karl Freiherrn Czernig, herausgegeben von der k. k. Direktion der administrativen Statistik, Wien 1855 Maasstab 1: 864.000*).

Артикул III.

Державна суверенність.

Отея державна територія творить самостійну Західно-українську Народню Республіку.

Артикул IV.

Державне заступництво.

Права влади іменем Західно-української Народньої Республіки виконує весь її народ через своє заступництво, вибране на основі загального, рівного, безпосереднього, тайного і пропорціонального права голосовання без різниці пола. На сій самій основі мають бути вибрані

Установчі Збори Західно-української Народної Республіки. До часу зібрання Установчих Зборів виконує всю власть Українська Національна Рада і Державний Секретаріят.

Артикул V.

Герб і прапор.

Гербом Західно-української Народної Республіки є: Золотий лев на синім полі, обернений у свою праву сторону. Державний прапор є синьо-жовтий. Державна печатка має довкола гербу напис: Західно-українська Народна Республіка.

З А К О Н

з дня 21. надолжета 1918 р. про тимчасовою організацію судів і влади судейської.

До предложения Державного Секретаріату постановляє Українська Національна Рада :

§ 1.

Закони і розпорядки, на підставі котрих в бувшій австрійській державі виконувало судівництво, о скільки вони не противлять ся державности Західно-Української Народної Республіки остають аж до їх зміни, зглядно знесення в правній силі і на їх підставі має ся дальше вести судівництво.

§ 2.

Всі закони і розпорядки, які мали на цілі охорону прав і інтересів бувшої австрійської держави, її армії та її органів, як також охорону прав і інтересів бувших її коронних країв, мають від тепер аналогічно примінювати ся для охорони прав і інтересів Західно-Української Народної Республіки, її армії та її органів.

§ 3.

Всі суди, які знаходять ся на території бувшого ц. к. висшого Суду краєвого у Львові, стають судами Західно-Української Народної Республіки і є обов'язані в її імени виконувати дальше спорове, неспорове і карне судівництво.

§ 4.

Всі агенти, бувшого ц. к. австрійського Міністерства судівництва переняв на області Західно-Української Народної Республіки Секретаріят судівництва, до якого будуть належати також іменовання судових урядників. Судів іменує Державний Секретаріят на предложенне Секретаря судівництва.

§ 5.

Артикули 1., 5., уступ 2. артикулу 6., артикул 12. і уступ 1. артикулу 13. основного закона з 21. грудня 1867, ч. 144. В. З. Д. про судейську власть зносять ся, та на їх місце входять в життя приписи сего закона.

§ 6.

Ц. к. Повітовий Суд буде звати ся „Повітовий Суд Західно-Української Народної Республіки“.

Ц. к. Окружний Суд буде звати ся „Окружний Суд Західно-Української Народної Республіки“.

Назви ц. к. краввих Судів у Львові і Чернівцях зносить ся, а на їх місце устанавляє ся назви: „Окружний Суд Західно-Української Народної Республіки“ у Львові, зглядно в Чернівцях.

§ 7.

На внесенне державного Секретаря Судівництва виконує Рада державних Секретарів право амністії і аболіції.

§ 8.

Судії і судові урядники остануть аж до їх відкликання зглядно до часу переведення зглядно до часу переведення нової організації на своїх урядових місцях в дотеперішнім характері службовім, коли в часі означенім Секретарем Судівництва зложать службове приречення на вірність Західно-Українській Народній Республіці і її законам.

Хто відмовить зложення приписаного приречення, тратить свій уряд.

§ 9.

Від дня оголошення сего розпорядку суди мають видавати всі вироки в імені Західно-Української Народної Республіки.

§ 10.

Хід інстанцій в усіх справах судових остає покищо незмінений, а Найвисший Суд Державний у Львові буде заснований окремим законом. До того часу утворюють ся при висшій Суді Західно-Української Народної Республіки у Львові окремі Сенати, що будуть рішати в дорозі інстанцій справи, які рішав ц. к. Найвисший Трибунал Судовий у Відні.

§ 11.

Постанови про виконання сего закона видасть Секретар Судівництва.

ЗАКОН

З дня 16. падолиста 1918, про тимчасову адміністрацію областей Західно Української Народної Республіки.

На предложєнє Державного Секретаріату ухвалила Українська Національна Рада:

§ 1. Дотепер обовязуючі закони і розпорядки, о скілько вони не противлять ся державности Західно-Української Народної Республіки остають аж до зміни зглядно знесення в правній силі та на їх основі мають ся вести дальше адміністрацію держави.

§ 2. Урядники і служники бувшої австрійської зглядно угорської держави, як також урядники і служники автоматичні, котрі зложать письменне приречення, що виконувати будуть публичну службу в імені Західно-Української Народної Республіки можуть бути задержані аж до дальшого зарядження на своїм дотеперішнім урядовім становищі.

§ 3. Всі адміністраційні уряди, які находять ся на области Західно-Української Народної Республіки підлягають Державному Секретаріатови у Львові, як найвисший державний інстанції.

§ 4. Начальним повітовим органам політичної адміністрації є аж до уладження правно-державних відносин український державний повітовий комісар.

§ 5. Українського державного повітового комісара іменує і усуває Державний Секретар внутрішніх справ.

§ 6. Вибрані до часу утворення Державного Секретаріату зборами відпоручників громад, українські повітові комісарі мають бути предложені до затвердження Державному Секретаріатови внутрішніх справ.

На случай незатвердження має приміну постаново § 5.

§ 7. Своєю властю обнімає український державний повітовий комісар область дотичного політичного повіту.

§ 8. Український державний повітовий комісар має право і обов'язок берегти інтересів української державности і противділати всяким змаганням виміреном проти неї — з окрема:

а) приймати згадані в § 2 приречення від всіх адміністраційних урядників і служників по долученій формулі;

б) видавати зарядження в тих всіх случаях, в котрих урядники згідно служники відмовлять виконування служби а публичний інтерес вимагає, щоби не наступила перерва або застій в дотичнім уряді і всі дотичні свої зарядження подавати безпроволочно Державному Секретаріатови до затвердження;

в) затверджувати зарядження адміністраційних повітових властей, оскільки вони мають загальний публичний характер;

г) призволювати па виплату службових поборів;

д) давати цивільному населенню дозвіл носити оружје;

е) вести нагляд над діловодством всіх урядів і публичних інституцій в повіті та предкладати Державному Секретаріатови свої внески в справі їх урядовання.

§ 9. В справах публичного безпеченьства повіту підлягають повітові військові команданти і повітові команданти жандармерії українському державному повітовому комісареві. В усіх иньших справах, входячих в обсяг діланя обох тих командантів має український державний повітовий комісар з ними співділати і довести силою своєї власти до як найскоршого зорганізования окружної військової сили і жандармерії в повіті.

§ 10. Український державний повітовий комісар іменує аж до переведеня громадських виборів громадських сілських і мійських комісарів в тих громадах, в котрих треба усунути дотеперішніх начальників громади згідно громадські ради. Вибрані до часу виданя сего закона громадські комісарі мають бути затверджені українським державним повітовим комісарем.

Громадські комісарі, мають права і обов'язки бувших правительственних комісарів.

§ 11. В справах господарських співділають українські державні повітові комісарі з повітовими харчевими управами і наглядають над виконанем заряджень українського харчевого уряду.

§ 12. Суди, почти, телеграфи, залізницї, саліни і домени є виняті зпід компетенції українських державних повітових комісарів. Українські повітові державні комісарі управнені і обов'язані є на случай достереження неправильностей в урядованю тих інституцій або надужить власти на шкоду української державности донести про се безпроволочно Українському Державному Секретаріатови а в наглих случаях видати вказані зарядження.

§ 13. Всякі дотеперішні зарядження, оскільки вони є незгідні з постановами сего закона тратять свою правну силу.

§ 14. Українські державні повітові комісарі і всі власти мають стисло при-
мінювати ся до постанов сего закона.

§ 15. Виконанє сего закона і виданє відповідних інструкцій поручає ся Державному Секретареві внутрішніх справ.

Розпорядок

Ради Державних Секретарів з дня 30. падолиста 1918 про впроваджене доразових судів.

§ 1. В цілі охорони життя і майна горожан та охорони сили збройної Західно-Української Народної Республіки впроваджує ся часово аж до відкликання суди доразові на цілій території тоїж Республіки за каригідні вчинки :

§ 2. Сі каригідні вчинки є :

1. Злочин убійства §§ 134—138 австр. зак. карного

2. Злочин рабунку §§ 190—196 „ „ „

3. Злочин підпалу §§ 166—168 „ „ „

4. Злочин шпіонажі § 321 військового закона кар.

5. Злочин проти сили збройної § 337 військ. зак. кар.

§ 3. Суди доразові мають бути утворені при військових судах полевих, які судівництво виконувати муть так, що до сили збройної Західно-Української Народної Республіки включно жандармерію і міліцію, як і що до осіб цивільного стану.

§ 4. Сей розпорядок входить в житє з днем оголошення.

§ 5. Виконанне сего розпорядку доконає державний секретар для справ військових в порозумінню і з державними секретарями для справ внутрішніх і для судівництва.

Розпорядок

Державних Секретарів з дня 30. падолиста 1918 р. про часове підчиненне цивільних осіб під військове судівництво.

§ 1. В цілі охорони життя і майна горожан Західно-Української Народної Республіки передається судівництво над особами цивільними, які допустилися каригідних вчинків, в § 2. сего розпорядку наведених, судам військовим.

Судівництво се виконують полеві суди після постанов австр. закона про військове поступованє карне.

§ 2. Сі каригідні вчинки є :

а) злочин головної зради (§ 68—72 австр. зак. кар.)

б) злочин повстання (§§ 68—72 австр. зак. кар.)

- в) злочин ворохобні (§§ 73—75 австр. зак. кар.)
- г) злочин злогоного ушкодження на залізницях (§§ 85ц і 86 австр. зак. кар.)
- д) злочин злогоного ділання і залишення при особливо небезпечних обставинах (§§ 87 і 88 австр. зак. кар.)
- е) злочин злогоного ушкодження телеграфів і телефонів державних (§ 89 австр. зак. кар.)
- з) злочин насильного ділання і небезпечної погрози проти осіб в публичній службі (§§ 81 і 82 австр. зак. кар.)
- ж) злочин убийства і забитть (§§ 1з 4-1з 8, § 140-142 австр. зак. кар.), злочин тяжкого ушкодження тіла (§§ 14з, 152-157 австр. зак. кар.)
- и) злочин підпалу (§ 166—168 австр. зак. кар.)
- ю) давання помочи до злочинів висше наведених (§§ 211-219а австр. зак. кар.)
- л) злочин недозволеного вербунку, злочин намови до нарушення військових службових обовязків, злочин шпіонажі, злочин проти оружно́ї сили Західно-Української Народної Республіки (306, 314-316, 321-330 австр. військ. карн. зак.)

§ 3. Сей розпорядок входить в житє з днем оголошеня.

§ 4. Виконанє сего розпорядку доконає державний секретар для справ військових в порозумінюся з верховними секретарями для справ внутрених і судівництва.

Розпорядок

Державного Секретаріяту фінансів з дня 1. грудня 1918 р. про продаж тютюневих фабрикатів.

§ 1.

Нікому не вільно займатися продажію тютюневих фабрикатів (тютюн, папіроси, цигара, табака, суроґати тютюневі) без зізволєннєя скарбової власти.

§ 2.

Кождий, хто хоче продавати тютюневі фабрикати краєві чи заграничні має внести просьбу до Дирекції скарбового округа, заосмотрену стемплом на 10 К. В просьбі має бути докладно означений льокаль призначений на продаж.

§ 3.

Дирекція скарбового округа видає концесії важні на три місяці.

§ 4.

За виданнє концесії припадає для Скарбу Державного оплата. Сю оплату належить влатити рівночасно з внесеннєм просьби.

§ 5.

Оплата вносить в місцевостях понад 10.000 мешканців (після конскрипції з р. 1910) 500 кор., в місцевостях понад 5.000 до 10.000 мешканців 400 кор., в інших місцевостях 300 кор.

§ 6.

Згадану оплату зачисляє Уряд податковий в особнім дневнику для продажі тютюну, потверджуючи зарахування на просьбі патента.

§ 7.

Продаж фабрикатів тютюневих під голим небом або через розношення по хатах є зборонена.

§ 8.

Переступлення вище наведених приписів буде каране через Дирекцію округу скарбового гривною до 10.000 кор. і арештом до шести місяців.

§ 9.

Доказове поступовання переводить Дирекція скарбового округу на підставі поступовання скарбового закона карного. Дирекція скарбового округу видає і виконує карні вироки. Про відклики рішає остаточно Державний Секретаріат для справ скарбових.

§ 10.

Сторожі скарбовий і жандармерії приказує ся дбати про докладне переведення постанов сего розпорядку і доносити зверхній влади про кожде його нарушення.

§ 11.

Концесії (ліценції) всякого рода доси видані на продаж тютюну втрачають свою силу.

§ 12.

Сей розпорядок входить в життя з днем його оголошення.

ОБІЖНИК

Ради Державних Секретарів до державних повітових комісарів з дня 1. грудня 1918.

1) Державний повітовий комісар є найвищим органом української влади на повіті і як такий він покликаний в першій мірі стояти на сторожі обов'язуючих законів, примінювати їх точно і справедливо супроти всіх горожан держави без виїмку народности, віроісповідання і стану.

2) Одним з перших обов'язків державного комісара повітового є берегти ладу, спокою, безпеченства життя і майна всіх мешканців, живучих в повіті.

3) Ділами цивільної адміністрації повіту завідує виключно державний повітовий комісар і в тих ділах не видають ніяких заряджень ні рішень військові влади, до яких належить знова виключна компетенція у військових справах. Обі влади цивільна і військова, мають обов'язок співділати в удержуванню ладу і публичного безпеченства в повіті.

4) Як найвищий орган цивільної адміністрації має право державний повітовий комісар уживати помочи війська для виконання своїх заряджень а військовий командант обов'язаний йому ту поміч дати.

5) В першій мірі подбає державний повітовий комісар, щоби в повіті була переведена правильна військова бранка, до якої обов'язані явитись всі муштини уроджені в р. 1901, а в граничних східних повітах, в яких Австрія рекрутів ні ополченців не брала, всі муштини уроджені в рр. 1883—1901. В тій цілі в кождім повіті має бути зложена державним повітовим комісарем

в порозумінню з військовою повітовою командою асестерункова комісія, яка в случаю потреби при військовій асистенції в кожній громаді переведе бранку всіх пописових муштин української народности.

Коли би на місці не було можна скласти повної асестерункової комісії, то державний повітовий комісар віднесе ся до окружної військової команди, щоби вона ту комісію доповнила.

Припилює також державний повітовий комісар, щоби всі муштини, уроджені в рр. 1883—1901, які служили в австро-угорській армії, негайно зголосили ся до українського війська.

6) Державний повітовий комісар обов'язаний подбати про те, щоби всі державні уряди повітові фунгували правильно і згідно з інтересами держави. Урядників, які відкажуть ся від зложення приречення, що служити муть вірно Зах.-укр. Нар. Республіці та берегти її інтересів, треба увільнити з уряду та замкнути їм службові побори. Для судіїв буде уложене окреме приречення, якого текст буде поданий до відома президентів окружних судіїв, щоби вони, або уповновласнені ними особи, відобрали від судіїв згадане приречення. До того часу дійсно урядуючих судіїв треба полишити на їх дотепирішних становищах. Функціонарів, ділаючих на шкоду держави, державні комісарі повітові завісять в урядованню і донесуть про те Державному Секретаріатові, предкладаючи звіти про причини свого зарядження. Зокрема треба наладити правильну діяльність карних судіїв, щоби в краю не ширили ся злочини і анархія.

7) Повітові комісаріати предкладати муть Державному Секретаріатові кожного місяця виказ доходів і видатків свого повіту та пороблять заходи, щоби виказати касову надвижку та переказати її Державному Секретаріатові на покриття видатків центральної управи. Інструкції про стягнення залеглих податків та виплату воєнних причинків є поміщені в обіжнику Краєвої Дирекції Скарбу з 13. падолиста 1918 р.

8) Державні повітові комісарі зладять негайно інвентуру всего державного майна, але находит ся в повіті, з окрема майна полишеного австро-угорським військом, з поданням вартости майна; при тім треба взяти між иншим під увагу майно всяких бувших державних і краєвих фундацій, державних лісів, салін, нафтових заповідів, та будівельних експозитур. До тих виказів слід долучити предположення про евентуальне ужиття дотичночо майна і надіслати їх до 15. грудня с. р. Державному Секретаріатові.

9) Щоби кожний повіт був заосмотрений рівномірно нафтою і сіллю, треба подати до відома Державного Секретаріату скількість місячного запотребовання тих артикулів, а Державний Секретаріат перекаже відповідну скількість артикулів дотичному повітові.

10) Для збереження народного здоров'я державні комісарі повітові доложать всяких зусиль, щоби в кождім повіті було відповідне число лікарів. Про стан здоров'я в повіті треба предкладати Державному Секретаріатові місячні звіти.

11) Дня 10. кожного місяця повітові державні комісарі предкладати муть Державному Секретаріатові окремими післанцями, або поштою, точні звіти про політичне положення та про адміністрацію в повіті.

ОБІЖНИК

Державного Секретаріату фінансів з дня 2. грудня 1918 р. в справі цлових урядів і відділів скарбової сторожі.

Дійшло урядово до відома Державного Секретаріату, що в деяких Урядах цлових, Надзорах і Відділах скарбової сторожі усунено давніших державних функціонарів без порозуміння з Дирекціями скарбових округів.

Через се вийшло, що згадані Уряди лишились без фахових сил і що декуди усунено особи, що з пожитком моглиб служити Українській Державі.

Проте припоруцає ся комісаріатам громадським зладити спис всіх усунених з уряду скарбових функціонарів державних і предложити його

негайно, а найдаліше до 3 днів повітовим Комісаріатам. Сі послі перешлють списи Дирекціям округів скарбових зазначуючи, з якої причини кого усунено і де він тепер замешкує. Дирекції скарбових округів мають сейчас по отриманню списів зарядити відповідаюче інтересам Української Держави розміщення тих скарбових, цлових і сторожі скарбової, що підпишуть приписане приречення і видати їм відповідь і легітимації.

ОБІЖНИК

Державного Секретаріату фінансів з дня 3. грудня 1918 р.
в справі Дирекцій скарбових округів.

На підставі розпорядження Державного Секретаріату підчинено власти Комісаріатів повітових також Дирекції скарбових округів.

Позаяк Дирекції скарбових округів є окружними властями скарбовими, розтягаючими ся на більше повітів, проте додатково заряджує ся, що кожде розпорядження Комісаріату повітового, о скільки воно дотичить справ фінансових, як податків державних посередних від вина, мяса, горівки, пива, цукру, нафти, даліше цла і монополів тютюну, соли, сахарини і стрільного пороху, вкінці справ перзональних урядників цлових і функціонарів скарбової сторожі — має бути видане в порозумінню з приналежною Дирекцією скарбового округа.

Відділи податкові і уряди податкові підлягають як доси, так і на даліше Комісаріатам повітовим.

Розпорядок

Державного Секретара шляхів з дня 5. грудня 1918 р. в справі
підвиснення зглядно обтяження тариф.

По причині трудностей в перевозі як також підвижки цін матеріялів і платні робітників випроваджує ся на залізницях Західно-Української Народної Республіки слідуочі відвиснення зглядно обтяження тариф.

А. Особова і пакункова тарифа часть 2. зошит 1. і 4.

Дотеперішні ціни за перевіз осіб і пакунків як також посилок поспішних підвиснує ся о 50%. Виняті від підвишки є карти робітничі.

Б. Австро-Угорська і босняцько герцегов. Тарифа товарова часть I. Відділ В. Тарифа льокальна ц. к. австр. залізниць державних часть II. зошит 1.

На всіх шляхах залізничних Західної Української Народної Республіки установлюєсь при посылках звичайних або поспішних додаток в висоті 100% до теперішньої належитости за перевіз.

Заладоване і виладоване вантажів на возових наборах належить до надавця згідно відбираючого.

Розпорядок

Державного Секретаріату фінансів з дня 18. грудня 1918 р. в справі довозу матеріалів тютюневих.

§ 1.

Дозвіл на перевіз матеріалів тютюневих з одної місцевості до другої важний на час 3 днів, як також на привіз їх з заграниці важний на час 10 днів видає дотичний Комісаріят повітовий виключно лиш тим особам, що мають концесії на продаж тютюну, видані Дирекцією округу скарбового на підставі розпорядку з 1. грудня 1918.

§ 2.

Просьби о такий дозвіл підлягають належитості стемплевій в квоті 10 корон.

§ 3.

Від тютюневих фабрикатів, що їх привозить ся з заграниці, має бути оплачена належитість цлова.

§ 4.

Цло виносить за 1 кг.

від табаки	3 кор.;	від тютюну	10 кор.
від папіросів			15 кор.
від цигар	. ,		15 кор.

§ 5.

Місцевості, через котрі впроваджувати можна з заграниці фабrikати тютюневі є: Скала, Гусятин, Калагарівка, Тарноруда, Підволочиска, Броди, Струмилече, Стоянів, Сокаль, Збараж і Белзєць. В тих місцевостях побирають цло і видають цлові квоти Уряди цлові або, де Урядів цлових нема, Відділи скарбової сторожі.

§ 6.

В квитах на поbrane цло мають бути подані: день переступлення границі, імя і назвище перевізника, скількість і якість фабрикатів тютюневих, висота оплаченого цла і мітце призначення. Квіт має бути заосмотрений підписом виставляючого і печаткою.

§ 7.

Квіт на поbrane цло разом з дозволом Комісаріату повітового (§ 1.) є для властителя впроваджених матеріалів тютюневих легітимацією на перевіз їх зі стації граничної до місця призначення.

§ 8.

Замкнений з кінцем місяця квітар мають Уряди цлові і Відділи сторожі скарбової предложити разом з узисканою квотою Дирекції округу скарбового, котра по перегляненню заряджує остаточне зарахование при Уряді податковим в обсядку Дирекції.

§ 9.

Кожда особа притримана з транспортом фабрикатів тютюневих в межах Держави без дозволу Комісаріату повітового буде карана Дирекцією округу скарбо-

вого гривною до 10.000 корон або арештом до 6 місяців, а кожна особа притримана з неповідомленим привозом сих фабрикатів з заграниці буде карана на підставі постанов закона карного скарбового.

§ 10.

Кожда особа, що посідає більше як 1 кг тютюневих матеріялів обов'язана є протягом трьох днів від дня оголошення сего розпорядку зголосити всі свої дотеперішні заплати заграничних тютюневих матеріялів, в найближшій відділі скарбової сторожі і оплатити цлову належитість (§ 4) під загрозою постанов скарбового закона карного.

На будуче обов'язана є кожда особа, що не має концесії на продаж тютюну, та посідає більше як 1 кг. матеріялів тютюневих виказати їх спосіб набуття. В противнім разі карана буде на підставі постанов закона карного скарбового.

§ 11.

Сторожі скарбовій і жандарменії приказує ся дбати про докладне переведення постанов сего розпорядку і доносити зверхній влади про кожне його нарушення.

§ 12.

Сей розпорядок входить в життя з днем його оголошення.

ОБІЖНИК

Державного Секретаріату фінансів з дня 9. грудня 1918 р. в справі урядованя властий скарбових.

Всім властям скарбовим пригадує ся, що мають подбати про переведення всіх справ карних скарбових після постанов закона карного скарбового. Комісаріати повітові в осідках Дирекцій округів скарбових т. є. в Чорткові, Коломиї, Станиславові, Самборі, Бережанах, Жовкві, Бродях і в Тернополі, а опісля також у Львові, в Перемишлі і Саноці мають дбати про негайне зреорганізованя Дирекцій округів скарбових в тих містах так, щоби агенти Скарбу Державного ведені були як слід. В тих Дирекціях, де нема концептових урядників Українців, а такі урядники польської народности відказали підписання приписаного приречення, належить агенти Дирекцій повірити иншим фаховим силам, що подбали би про належне зреорганізованя сторожі скарбової, технічних скарбових відділів належистових при Дирекціях і Урядів цлових.

Комісаріати повітові мають також подбати про негайне зреорганізованя відділів податкових в їх осідках, а ті послідні про зреорганізованя Урядів податкових, о скільки се доси не наступило.

РОЗПОРЯДОК

Державного Секретаріату фінансів з дня 12. грудня 1918

про продовження мораторії для правно-приватних грошових домагань супроти довжників на території Західно-Української Народної Республіки.

1) Утримується в силі постанови розпорядку загалу австр. міністерства з 24. червня 1919. ч. 225. австр. в. з. д. виданого на основі австр. закона з 24. липня 1917. ч. 307. австр. в. з. д. з слідуєчими змінами дотично кінцевого речинця мораторії і відложення дня заплати (§. 1. уступ 2. і 3. того розпорядку).

2) Приватно-правні грошеві домагання повставші перед 1-шим серпня, а також домагання з векслів або чеків хіснують ся мораторією покищо аж до 30. червня 1918. включно, скоро они стали, чи стають платними перед 1-шим липня 1919. року.

3) Для векслів або чеків названих в 3. уступі §. 1. того розпорядку, відкладає ся день заплати покищо на 1. липня 1919., коли вексель або чек став або стає платним межи 1-шим серпня 1914., а 30-тим червня 1919 року. Відповідно до сего відложення дня заплати відкладає ся також реченець підложення протесту.

Розпорядок

Державного Секретаря Судівництва з дня 18. грудня 1918 р. в справі зложення службового приречення судиїв і судових урядників.

В виконання § 8. закона з 21. падолиста 1918 в справах тимчасової організації судів і власти судейської заряджує ся:

Арт. 1.

Службове приречення для судиїв і судових урядників має звучати: „Прирікаю як бути вірним Західно-Українській Народній Республіці і повинуватись її законам і розпорядкам.

Прирікаю на порученім мені становиску виповняти ревню, совісно і безкорисно мої службові обовязки, виконувати точно припоручення моїх зверхників, берегти урядові тайни, та все мати на увазі добро і пожиток Зах. Укр. Нар. Республіки“.

Арт. 2.

Приречення се має бути зложене перед 1. січня 1919, а складають его судиї і судові урядники письменно. Президенти окружних Судів і начальники Повітових Судів Західно-Української Народної Республіки складають его письменно, кождий про себе, всі прочі спільно на однім формулярі. Начальники повітових судів пересилають своє письмєнне приречення службове президиям окружних судів і долучають спис

підчинених собі судіїв і судових урядників, які приречення зложили, як також тих, які від него відказали ся. Президенти окружних судів пересилають своє письмнене приречення службове Державному Секретарю судівництва разом зі списом всіх судіїв і судових урядників свого округа, котрі приречення зложили, як також тих, які від него відказались. Окремі письмненні приречення службові начальників судів повітових як і спільні формулярі мають переховуватися при Президії Окружних Судів.

Арт. 3.

Свої окремі письмненні службові приречення і збірний формуляр мають переслати начальники повітових судів нарочними післанцями найдалше до 1. січня 1919, президенти окружних судів найдалше до 7. січня 1919.

Арт. 4.

Судії і судові урядники, котрі відказались від зложення письмненого приречення, тратять свій уряд, а рівночасно має їм бути замкнена виплата дальших службових поборів.

Арт. 5.

Коли президент окружного Суду, або начальник повітового Суду відмовить зложення письмненого приречення, тоді права їх входить найстарший рангою урядник судейський окружного, зглядно повітового Суду, який від тої хвили є уповажнений і обовязаний перебрати діловодство окружного зглядно повітового Суду як тимчасовий зверхник.

Арт. 6.

Постанови сі мають анальоґічне приміненє до висшого Суду Західної Української Народної Республіки.

Арт. 7.

Постанови сего розпорядку входять в життє з днем 20. грудня 1918.

Розпорядок

Державного Секретаря Судівництва з дня 18. грудня 1918 р.
в справі написів і урядових печатий.

§ 1.

Президія Висшого Суду, Президії окружних Судів і Начальництва повітових Судів мають негайно усунути давні австрійські емблеми

і написи, та подбати про се, щоби їх заступлено нововведеними емблемами та написами.

Урядова напись на зверх має містити герб Західної Української Народної Республіки (золотий лев на синім полі звернений в свою праву сторону) а довкола гербу напись в українській мові: Висший, окружний, повітовий Суд Зах. Укр. Нар. Республіки. (§ 6. закона з 21. падолиста 1918, в справах тимчасової організації судів і власти судейської).

§ 2.

По всіх Судах мають бути впроваджені написи орієнтаційні в мові українській і в мові польській.

§ 3.

Висший Суд, окружні і повітові Суди Західно Української Народної Республіки мають негайно впровадити печать урядову.

Урядова печать судів має круглу форму і містить довкола державного гербу (лев обернений в свою праву сторону) урядову назву Судів в українській мові.

На виготовленнях польських урядова печать містити буде довкола державного гербу урядову назву Судів в тексті польським.

§ 4.

Постанови сі мають аналогічне примінене до всіх Прокураторій Державних і карних заведень.

§ 5.

Постанови сего розпорядку входять в житє з днем 20. грудня 1918.

РОЗПОРЯДОК

Державного Секретаря Судівництва із 18. грудня 1918 про державну прокураторію.

Арт. 1.

Утримуєть ся в силі всі закони і розпорядки бувшої австрійської держави про установе-
лення державної прокураторії і виконувание публичного обжаловання, о скілько они не про-
тивлять ся державности Західно-Української Народної Республіки.

Арт. 2.

Всі закони і розпорядки, які мали на цілі охорону прав і інтересів бувшої австрійської держави, її армії, та її органів, як також охорону прав і інтересів бувших коронних країв мають від тепер аналогічно примінювати ся для охорони прав і інтересів Західно-Української Народно-
ї Республіки, її армії, та її органів.

Арт. 3.

Усі державні публичні обвинителі, які находять ся на території бувшого ц. к. Висшого Суду Кравого у Львові, стають державними публичними обвинителями Західно-Української Народної Республіки і є обовязані в її імени співділати при виконуванню карного судівництва.

Арт. 4.

Старшого прокуратора, перших прокураторів, прокураторів і їх заступників іменує Державний Секретар Судівництва, заступників публичного обжаловання при повітових судах іменує прокуратор (зглядно перший прокуратор, чи управитель державної прокураторії) округу.

Арт. 5.

Функціонар державної прокураторії при повітовім суді буде звати ся заступник публичного обжаловання при повітовім суді Західно-Української Народної Республіки, ц. к. прокураторія державна буде звати ся державна прокураторія Західно-Української Народної Республіки, ц. к. висша державна прокураторія у Львові буде звати ся висша прокураторія державна Західно-Української Народної Республіки.

Арт. 6.

Всі державні обвинителі остануть аж до відкликання на своїх урядових місцях в дотеперішнім характері службовім, коли найдалше до 1. січня 1919 р. аложать приречення на вірність Західно-Українській Народній Республіці і єї законам.

Арт. 7.

Приречення се звучить :

„Прирікаю як бути вірним Західно-Українській Народній Республіці і повинуватись єї законам і розпорядкам.

Прирікаю на порученім мені становиску виповняти ревно, совісно і бевкорисно мої службові обовязки, виконувати точно припоручення моїх зверхників, берегти урядові тайни, та все мати на увазі добро і пожиток Західно-Української Народної Республіки“.

Арт. 8.

Приречення складаєть ся письменно.

Управителі державних прокураторій при окружних судах, як також заступники публичного обжаловання при повітових судах складають приречення кождий про себе, всі прочі державні обвинителі і приділені до прокураторій судові урядники спільно на однім формулярі. Заступники публичного обжаловання при повітових судах пересилають своє письмєнне приречення службове державному прокураторови округу. Державні прокуратори при окружних судах пересилають своє письмєнне приречення службове Державному Секретареви судівництва разом зі списом всіх публичних обвинителів і приділених судових урядників свого округу, котрі приречення зложили, як також тих, які від него відказались. Свої окремі службові приречення разом з наведеним списом мають переслати державні прокуратори округу найдалше до 7-го січня 1919 р.

Арт. 9.

Публичні обвинителі і приділені до державних прокураторій судові урядники, які відказались від зложення письмєнного приречення тратять свій уряд а тим самим право на виплату дальших службових поборів, яка негайно має бути замкнена. Коли управитель державної прокураторії округу відмовить зложення письмєнного приречення, тоді в права єго входить найстарший рангою публичний обвинитель округу і переймає діловодство як тимчасовий зверхник

Арт. 10.

Постанови сі мають аналогічне приречення до Висшої Прокураторії державної у Львові

Арт. 11.

Генеральну Прокураторію установиться в своїм часі (закон з 21. падолиста 1918 в справах тимчасової організації судів і власти судейської) окремим розпорядком.

Розпорядок

Державного Секретара почт і телеграфів з дня 19. грудня 1918 р. в справі зложення службового приречення почтових урядників, почтмайстрів, адюнктів, офіціантів, офіціанток, експедивнтів, експедивнток, підурядників, возних сталих і несталих і сталих сільських листарів.

Службове приречення для всіх функціонерів почтових має звучати!

Я іменований (позіставлений) на становищі Західно-Українською Народною Републікою прирікаю, що з тим урядом (з сею службою) отримані обов'язки сповняти му по моему найкращому знанню і згідно з моею совістю. Усі мої сили присвячу для добра Західно-Української Народної Республіки, та її інтересів і скарбових доходів берегти му у всяких відносинах. Приказам моїх зверхників буду все безумовно послухний.

Арт. 2.

Приречення се має бути зложено перед 1. січня 1919 р. а складають его всі функціонери почтові письменно. Начальники почтових урядів класових пересилають письмове приречення службове враз зі списом функціонерів які приречення зложили, як також тих, котрі від него відказались до найближшого почтового уряду ераріяльного. Начальники урядів ераріяльних мають ті списи враз з виказом собі підчинених функціонерів, котрі приречення зложили, як також тих, які від него відказались, переслати Державному Секретаріатові почт і телеграфів.

Арт. 3.

Письменні службозі, приречення і збірні викази мають начальники урядів ераріяльних переслати найдалше до дня 1. січня 1919.

Арт. 4.

Усі функціонери почтові, котрі відказались від зложення приречення, втрачають свій уряд, а рівночасно замикається їм виплата дальших службових поборів.

Арт. 5.

Постанови сего розпорядку входять в життя з днем 27. грудня 1918.

Розпорядок

Державного Секретара почт і телеграфів з дня 19. грудня 1918 в справі написів і урядових печатей.

Начальництва почтових урядів ераріяльних і класових мають негайно усунути давні австрійські емблеми і написи, та заступити їх нововведеними емблемами та написами.

Урядова напись на зверх має містити герб Західно-Української Народної Республіки, (золотий лев на синім полі звернений в свою праву сторону) а довкола гербу напис в українській мові: Уряд почтовий Зах. Укр. Нар. Республіки.

§ 2.

По всіх почтах мають бути проваджені, написи орієнтаційні в мові українській і польській.

§ 3.

Всі уряди почтові Західно-Української Народної Республіки мають негайно впровадити печать урядову.

Урядова печать почти має круглу форму і містить довкола державного гербу (лев обернений в свою праву сторону) урядову назву почти в українській мові: Уряд почтовий в

§ 4.

Постанови сего розпорядку входять в життя з днем 1. січня 1919.

Розпорядок

Ради Державних Секретарів з дня 19. грудня 1918 р. в справі підвищення оплат поштових.

Дорожнеча матеріалів а злучена з сим підвишка цін всіх комунікаційних средств як та- кож адміністраційних видатків зневолює Державний Секретаріят підвишити тарифу поштових оплат ось в який спосіб :

ПРЕДМЕТ	за вагу	оплата	Окремі належитости за записанне (рекомадацію) за поспішне дорученне (Express) за реценіс зворотний за послілату
Листи найвисша допускаема вага 250 gr.	до 20 gr.	40 с.	
	за кожді дальші 20 gr.	10 с. більше	
Переписні картки Переписні картки з відповідю		20 с. 20 с.	
Прібки товарів найвисша допускаема вага 250 gr.	до 100 gr.	20 с.	
	за кожді дальші 50 gr.	по 10 сот. більше	
Документи найвисша допускаема вага 2 kg.	до 250 gr.	50 с.	
	за кожді дальші 50 gr.	по 6 сот. більше	
Друки найвисша допускаема вага 2 kg.	за 50 gr.	6 с.	за поспішне до- ручення 1:20 за реценіс аво- ротний 50 за посліплату 20
	за кожді дальші 50 gr.	по 6 сот. більше	
Листи грошеві	до 20 gr.	90 с.	
	за кожді дальші 50 gr.	по 10 с. більше крім сего за кожних 300 кор. по 20 с. (за перечислені від кожних 300 кор. по 30 с.	

ПРЕДМЕТ	за вагу	оплата	
Пересилки (пересилки)	до 5 kg.	К. 2—	2—
	" 10 "	" 4 40	2 40
	" 15 "	" 6 40	— 50
	" 20 "	" 8 40	— 20
	сли подана вартість за кожних 300 к. по 20 сот.		
Пересилки просторі	до 5 kg.	К. 2 80	за поспішне доручення
	" 10 "	" 6 40	за наглу пересилку (Dringend)
	" 15 "	" 9 40	за рецепіс зворотний
	" 20 "	" 12 40	за посліплату
	сли подана вартість за кожних 300 к. по 20 сот.		
Перекази	до К. 50—	60 с.	
	за кожді дальші 50 к. по 10 с. більше		за посп. дор. 1 20
			за рец. звор. — 50
			за пос. випл. — 50

перекази	5 сот.
адреси пересилкові	20 "
" " з посліулатою	20 "
картки мандатові	20 "
коперти мандатові	6 "
коперти грошові	6 "
блянкети телеграфічні	6 "
рецепіси телеграфічні	20 "

Сей розпорядок входить в життє з днем 1. січня 1919 р.

Розпорядок

Державного Секретаря внутрішніх справ з дня 20. грудня 1918 р. в справі назв державних урядів, в справі службового приречення урядників адміністраційних, та в справі емблем, написів і печатий в службі адміністраційній.

Арт. 1.

Всі уряди бувшої австрійської зглядно угорської держави, які знаходять ся на області Зах. Укр. Нар. Республіки одержують нову назву, утворену, де інакше не заряджено з назви дотеперішної без букв „ц. к.“ і тим подібних означень, та з придатку іменникового : Західно-Української Народної Республіки.

Арт. 2.

Приречення урядників і служників адміністраційних державних і адміністраційних звучить „Я іменованій (полишевній) на становищі Західно-Української Наодної Республіки прирікаю, що мої з тим урядом (з сею служкою) получені обовязки сповнятиму по мовму найкращому знаню і згідно з моєю совістю. Всі мої сили присвячу для добра Зах. Укр. Народ. Республіки та її інтересів і скарбових доходів берегтиму у всяких відносинах. Приказам моїх зверхників буду все безуслівно послушний.

Арт. 3.

Приречення се складають урядники і службовики письменно, начальники поодиноких урядів осібно, кождий про себе, всі прочі урядники і службовики одного уряду спільно на однім формулярі. Начальники поодиноких урядів пересилають, де не зарядили інакше, своє письмнене приречення державному повітовому комісареві, разом зі списом всіх безпосередно собі підчиненях урядників і службовиків свого уряду, котрі приречення зложили, як також тих, які від него відказались. Спільні формулярі переховують начальники урядів у себе.

Арт. 4.

Коли начальник якогось уряду відмовить зложення письмненого приречення, тоді держ. повітовий комісар назначить провізорично нового, котрого негайно представить приналежному Секретаріатові до затвердження. Коли відмовить приречення начальник одного з урядів поданих в §. 12. закона з 16. падолиста 1918, тоді в его права входить найстарший рангою урядник дотичного уряду і переймає діловодство як тимчасовий зверхник, зглядно приміняють ся дотичні постанови згаданого §. 12.

Арт. 5.

Приречення се має бути зложено перед 1. січня 1919. Урядники і служники, котрі відкавались від зложення приречення, тратять свій уряд, а рівночасно їм виплата дальших службових поборів здержує ся.

Арт. 6.

Начальники всіх урядів мають негайно усунути давні австрійські емблеми і написи Урядова напись на державних будівлях має містити герб, Західно Української Наподної Республіки (золотий лев на синім полі, звернений в свою праву сторону) а довкола гербу назву уряду в українській мові.

На школах державних з польською, зглядно німецькою викладною мовою, може урядова емблема на зверх містити довкола державного гербу напись в мові польській зглядно німецькій.

Арт. 7.

По всіх урядах мають бути впроваджені написи орієнтаційні в мові українській, а в разі потреби також в других мовах краєвих. Постанови сі не відносять ся до шкіл з неукраїнською викладовою мовою.

Арт. 8.

Всі уряди державні мають негайно впровадити нову печать урядову.

Урядова печать має круглу форму і містить довкола державного гербу (лев звернений в свою праву сторону), урядову назву в українській мові.

Школи державні з польською згідно німецькою викладавою мовою, можуть покористуватись печатю, котра довкола державного чербу містять напись в мові польській згідно німецькій.

Арт. 9.

Розпорядок нинішній відносить ся до всіх урядів, урядників і служняків державних, для котрих не вийшли окремі постанови в тім самім предметі.

Арт. 10.

Постанови сего розпорядку входять в життє з днем 24. грудня 1918.

Службовий приказ.

До всіх залізничних урядів.

Всі сталі і провізоричні функціонарі мають по мисли обовязуючих на дальше постанов § 13. службової прагматики зложити негайно службове приречене.

Се приречене відберуть від службових начальників висланняки Дирекції, а від прочих службові начальники. Докладний виказ функціонарів, що зложили приречене, має ся враз з підписаним формулярем надіслати до 20. с. м. до Дирекції.

Зміст приреченя є слідуєчий:

„Приреченє.

Прирікаю Західно-Українській Народній Республіці беззглядно повинуватись всім законам і розпорядкам як також сповняти службові обовязки точно після приписів, які доси обовязують і які півнійше будуть видані, як уівнож дбати про се, щоби сі приписи кождий функціонар совістно сповняв.

Дальше прирікаю зберігати урядову тайну і завсігди стояти на сторожі державних інтересів.

В кінци прирікаю безумовний послух і пошану зверхним властям залізничним і їх органам

Сему, що мені прочитано, а я добре і докладно зрозумів, хочу вірно і точно повинуватись“.

(Підпис)

..... дня 191.....

Сьвідки:

Станиславів, 7. грудня 1918.

Державний секретар шляхів:

Мирон.

Розпорядок

що відноситься до тимчасових змін деяких постанов регуляміну руху на залізницях
Західно-Української Народної Республіки.

На підставі § 2, уступ (4) регуляміну руху з 11 листопада 1909 В. з. д.
№ 172 заряджує ся на час надзвичайних обставин аж до відкликання слідуєчї
зміни приписів рег. руху.

§ 1.

Речинець двох місяців установлений в § 6, уступ 3, регуляміну руху для правосильности
підвишки тариф або иньших обтяжень условияни транспорту — знижає ся на 8 днів.

§ 2.

Посліднє реченя уступу 2. § 16. рег. руху зносать ся тимчасово. Регуляміновїй карї до-
плата підлягає тому кожний подорожний, котрий не може виказати ся в поїзді важним білетом
їзди в вїтмком подорожних, що всїдають в стациях, в яких не видає ся білетів.

§ 3.

Належне відшкодоване за згубу, зменьшене або ушкоджене подорожних пакунків обме-
жує ся на підставі § 35. р. р. до найвисшої квоти 12 К.

§ 4.

Видачі посилок подорожних пакунків або посилок поспішних можна домагати ся доперва
в 14 днів по приїзді поїзду, до якого названі посилки надано. Сей 14-дневний речинець зачинає
ся від дня правильного приїзду поїзду до дотичної стациї.

§ 5.

В стациях Західно-Української области — відмінно від постанови § 56, уступ 1, буква к
рег. руху — не вільно принимать до перевозу посилок з листами набірними, в яких жадаєсь
щоби товар лежав на стациї.

§ 6.

Відмінно від постанов § 64. рег. руху не є залізниця обовязана дозволити на тимчасове
зложенє товару.

Приняте і перевіз наступає від тепер лиш в міру стоячих до розпорядимости перевозових
средств і то при возових наборах аж по доставленю возів.

§ 7.

Залізницї не є — відмінно до постанов § 66, уступ 1 рег. руху — обовязанї, товари, що
після тарифи мають бути перевоженї в критих возах, — до таких ладувати. Надавець не є упра-
внений приписувати в набірнім листї доставки критих возів. Залізницї не відповідають при ужитю
отвертих або плахтами заосмотрених возів за шкоду, що моглаби повстати з небезпек, получе-
них для товару з сего рода транспорту також тоді, коли в § 86 уступ 1, цифра 1 рег. руху
предвиджене приняте не було предметом умови в набірнім листї з надавцем.

§ 8.

Наколи з приводу цілковитого або частинного застановлення перевозу цивільних товарів
персонал залізничий якої небудь посередної стациї є обтяжений иньшими агендами руховими і
в наслідок того виконанє припису § 74, уступ 2 рег. руху, що до візвання надавця до диспозициї
товаром — є неможливе, — може то візванє зовсім відпасти. Скоро відносини руховї на се доз-
валяють, слїд про се додатково повідомити надавця.

0,72 коп (1986)

5605

— 24 —

§ 9.

Зелізняця є — відмінно до постанов § 80. уступ 6. рег. руху — управнена товари, що їх має заладувати відбираючий — виладувати ще перед упливом речинця для виладовання. В посліднім случаю не можна побирати коштів за виладовання.

§ 10.

Речинець для відбираня посилок, які має зелізняця виладувати, усталоє ся на 24 годин о скілько в австр.-угорській тарифі, Часть I., Відділ В, Уступ J XI коротші речинці не є предвиджені. Дотичне в § 80, уступ 1, рег. руху предвиджене обмежене зносить ся.

Постанови § 81 уступ 1 рег. руху що до речинця для викуплення листів набірних зносить ся. Опираючі ся на сім постанови тарифові очевидно відпадають. Відбираючий є обовязаний викупити лист набірний в кождочасних важних речинцях для відробу товару.

Єсли в стації призначеня нема місць відповідних для зложеня товару або існуючі площі не вистарчають, або є потрібні для иньших цілий — то може зелізняця невідібрані товари на кошт і небезпеченство управненого до диспозиції, в иньший спосіб віддати на склад, зложити на вільнім місци, або з уряду продати. Повідомлене надавця або відбираючого о маючій наступити продажі не є конечне.

На случай перешкоди в відібраню є зелізняця по думці § 81 рег. руху обовязана увідомити лиш тогди надавця о причині перешкоди і зажадати єго диспозиції, єсли товар може бути певно збержений в стації призначеня, в зелізничних складах.

В иньшій сзучаю може зелізняця товар без попередного повідомлення надавця або відбираючого сейчас продати.

§ 11.

Материяли, що підлягають зіпсутю, вичислені під числом 1 і 2 відділ VI, додаток С до рег. руху, належить — відмінно до приписів під VI A (2) а), α) також в часі від 1. марта до 31. падолиста, з захованем під VI, A, (2), а), 2, β) на час від падолиста до кінця лютого усталених условин — приймати до перевозу.

§ 12.

Дотичне розпоряджене міністерства зелізниць у Відні з 19. падолиста 1916 р. В. З. Д Ч. 391 з 24. падолиста 1916 зносить ся отсим.

Се розпоряджене стаєсь сейчас правосильне.

Державний Секретаріят шляхів.

Ч. $\frac{1029}{6}$ /VI

Мирон.

Станиславів, дня 7. грудня 1918.

Державний Секретаріят шляхів
М. 40-576

5605

psl

y